

Ribillió Rómában- egy diák szemével

Nemrég a Csokonai Színházban a Ribillió Rómában című vígjátékot tekintettem meg.

Kíváncsian vártam, hogy milyen lesz, mert hallottam pozitív véleményeket is, de főleg negatív bírálatokat.

A történet lényege, hogy egy Maro nevű fiú elindult Dubrovnikból, hogy elköltse az apja pénzét kurtizánra. A fia után ment az apja és a menyasszonya is, aki férfinak öltözött. Ez sok bonyodalmat eredményezett.

A szereplők jól játszanak, de a legkiválóbb a Pometet alakító Mészáros Tibor. Vártam, hogy ő legyen a színpadon, mert akkor nem lehetett unatkozni. Az ő játéka kötötte le leginkább a figyelmemet.

A darab érdekes, mert olyan poénokat mondtak benne, hogy az ember azt gondolta, ennél jobbat nem lehet- és lehetett. Mégis furcsa érzésem volt végig. Zavart, hogy nem értettem, mi a lényeg. Tíz perccel az előadás vége előtt „megvilágosodtam”- úgy hittem. Utána mégis olyan érzésem támadt, hogy nincs vége, ez így nem fejeződhet be. Ebben a mai összevissza világban az ember még jobban összezavarodott. Nem baj, megérte.

A díszletek, a jelmezek ötletesek, kreatívak, habár egy kicsit Las Vegasra emlékeztetnek, főleg az izzósorok. Az egyetlen igazán Rómára emlékeztető dolog a Colosseum- szerű, pillecukorra hasonlító hatalmas epres tortaszelet, amelyen az angyal sokáig ült, feküdt. Félttem, nehogy leessen a nagy kavalkádban.

A szívhez közel hozta az előadást a rendezés úgy, hogy helyi vonatkozásokat is belevittek, például Loki, Hajdú- Bihar megye.

A zene nagy szerepet játszott, csak azt nem tudom, hogy az amerikai slágerek mit keresnek az olasz fővárosban. De legalább az ismerős dallamokat lehetett dúdolni a közönség soraiban.

Az biztos, hogy aki egy nagy adag humorra vágyik, az nézze meg ezt a vígjátékot, és vállalja azt a kockázatot, hogy nem ért meg majd mindent. Nekem ettől függetlenül tetszett!

Bajzát Ágnes 9. D
Ady Endre Gimnázium
Felkészítő tanár: Kluka Hajnalka